

Thầy mặt Bốn sư THÍCH HẢI-QUANG
PHÁP-HOA PHẬT TỰ - MẬT-TỊNH ĐẠO TRÀNG
1107 E. 32nd St. Tucson, AZ 85713 – Tel : (520) 445-7747
Web site : www.phaphoatu.com

HỎI :

Thưa cô Bảo-Đặng, con là một Phật tử ở TX, đã tu học theo Pháp môn Mật-Tĩnh của chùa Pháp-Hoa được 5 năm rồi. Nhưng con vẫn chưa có duyên đến chùa để gặp Cô được, vì con có gia đình, con cái còn nhỏ dại nên không thể đi đâu được cả.

Nhớ lại những buổi đầu con mới được học Pháp môn Mật Tĩnh do Cô chỉ dạy cách đây 5 năm về trước, con lúc đó rất thích trì chú Đại Bi. Thậm chí trong đầu mỗi sáng sẽ trì đủ 108 biến, tương đương 108 phút, nhưng được khoảng 1 tiếng là giọng con khàn mất tiếng. Con nghĩ có thể mình trì to quá, nên tập trì cho nhỏ lại, nhưng vẫn không ăn thua. Rồi con dùng thuốc ngậm cho thông cổ, cho đến những mẹo chữa trong dân gian cũng không đỡ. Cứ đến buổi tu lúc trì chú mà tập trung là con bị tắt tiếng. Nghỉ ngơi mấy tiếng thì giọng bình thường trở lại, nên con chỉ còn cách tu theo kiểu chờ thông họng thì tu tiếp.

Thời gian trôi đi được mấy năm và cũng được Cô giải thích cho con biết đó là khẩu nghiệp của con gây ra trong quá khứ. Con an nhẫn tu và hồi hướng cho oan gia, rồi 1 năm gần đây con tinh tấn tu tập tụng Kinh Sám Hối Diệt Tội, trì Chú Diệt Tội, chú Đại Bi...chỉ thành cầu sám hối. Sau khi trì Chú xong con nằm trước bàn Phật ngủ lúc nào không hay biết. Con thấy được những kiếp trước con đã chuộc bùa, ngải ếm hại và khống chế người ta, nên mỗi lần trì Chú ở ngay cuống họng có 1 lá bùa chặn lại không cho con trì Chú. Thức dậy, biết rõ nghiệp của mình rồi con mừng lắm. Sau khi được Cô chỉ dạy phương cách trì Chú, uống nước Chú, Sám hối Thập Nhị Danh Như Lai, niệm Phật và hồi hướng để giải oan kết, con nghĩ từ nay tha hồ trì Chú cho nhiều, thì hôm sau con bị lại, như con đã trình bạch với Cô.

Cô dạy rằng :

- Nghiệp của mình gây tạo từ nhiều đời nhiều kiếp, mỗi kiếp gây tạo không biết bao nhiêu là nghiệp, thì huống chi từ vô thủy kiếp, chứ đâu phải chỉ có một kiếp, một nghiệp thôi. Nghiệp này vừa giải tỏa xong thì nghiệp ác khác kéo đến, cứ thế mà luân chuyển mãi không ngừng, cho đến hơi thở cuối cùng vẫn còn vô số nghiệp ồ ạt kéo đến đòi nợ máu. Trong tất cả nghiệp cái “khẩu nghiệp” là nặng nhất. Một khi con giận tức nổi lên rồi thì lời “ác” nào mà không nói được.

Vì thế cần phải nên SÁM HỐI mỗi ngày, để giúp cho Nghiệp ác tiêu bớt đi, thì sẽ không bị “trả” quả báo nặng. Bệnh nặng sẽ chuyển thành bệnh nhẹ. Đó là ích lợi của sự Sám hối vậy.

Nghe lời Cô dạy, con Sám hối, trì Chú Diệt Tội mỗi ngày, vẫn tu tập bình thường không nản. Trong khi nhất tâm trì Chú con lại thấy có nhiều ếch, cua, cá, tôm, từ trong miệng bò ra rồi biến mất... Chắc trong quá khứ con

đã sát hại chúng để ăn thịt. Sau khi Sám Hối, hồi hướng cho họ và xin họ tha thứ thì họ con trở lại bình thường. Tu tập được mấy hôm con bị đau lại và lần này con cố nhất tâm trì Chú Diệt Tội, trì Chú Dược-Sư và giải oan kết. Con ói ra được 9 lần, mỗi lần ói ra một con “cá”, tổng cộng là 9 con. 9 con cá này nằm sắp thành hàng giống như bị ai giết. Con chợt cảm nhận được trong quá khứ con làm vua chúa đã tru di cửu tộc nhà của 9 người này).

Thật may mắn cho con biết chừng nào khi con được gặp và tu theo sự chỉ dạy của Cô. Mặc dù con ở rất xa. Nếu như không có tu tập, thì con sẽ không thấy được nghiệp ác mình đã gây tạo ra nhiều đời trong quá khứ và có thể vài năm sau này con sẽ mắc chứng bệnh ung thư cuống họng thì sao !

Con vội quỳ sám hối với họ xin được tha thứ, con hứa sẽ trì Chú, niệm Phật và in Kinh để hồi hướng cho họ được siêu thoát. Nhớ lời Cô thường dạy, con liền ngồi xuống bắt ấn, trì chú Dược-sư, con lấy nước Chú rải lên thân 9 con cá đó nữa, rồi đọc phần giải oan kết nhiều lần. Con bắt qua niệm Phật, niệm Địa Tạng Bồ Tát, rồi con hồi hướng cho họ được siêu thoát và xin được tha thứ. Con cứ lập đi lập lại hành trì y như thế được 2 tiếng, thì con thấy hình như họ khóc...Con cảm nhận được là họ đã tha thứ cho con, họ muốn được Quy-Y. Con mừng quá liền Quy-y cho họ với Pháp-danh là Thiện-Tâm, rồi con kêu họ cùng với con niệm PHẬT, niệm QUÁN THẾ ÂM BỒ TÁT, ĐỊA TẠNG VƯƠNG BỒ TÁT. Khoảng 10 phút sau, con thấy 9 con cá chuyển thành người nam, có 3 người bay thẳng lên Trời, còn 6 người kia đi về hướng thành phố rồi biến mất.

Thưa cô,

Trong thời gian đó, con đã chia sẻ chuyện “nghiệp” của con và chỉ dẫn cho những người thân tu tập theo pháp môn Mật Tịnh này. Con có một người chị bạn là một người lành tính, không bon chen và không đi thị phi, chị không đi làm nhưng ở với gia đình chồng và lo cho 2 con nhỏ. Không hiểu sao lúc gần đây tánh tình của chị thay đổi hẳn. Chị công nhận mình rất nóng tính, nhiều khi con nóng nổi lên như điên cuồng, muốn đập phá, chửi mắng chồng con cho hạ cái sân ! Sau khi hết cơn rồi thì lại thấy hối hận vô cùng.

Con chỉ dẫn chị ấy trì chú Đại-Bi, tụng Sám-hối Thập Nhị Danh Như lai, trì Chú Diệt Tội, đọc phần “giải oan kết”.vv...Chị rất tinh tấn tu tập không sai trái.

Chị kể lại rằng :

- Cũng như hằng ngày, sau khi Sám hối xong, chuyển sang trì Chú Diệt-tội, rồi đến trì Chú Đại-Bi được 49 biến, thì tôi chợt cảm nhận có một con gì đó dài dài đang bò từ từ ra khỏi miệng (vì đã nghe qua những bài giảng trước kia của Cô bảo Đăng, có dạy khi trì Chú, thì những nghiệp ác đã gây tạo trong nhiều đời, nhiều kiếp trước sẽ hiện ra từ từ, nếu nhất tâm trì Chú và chí thành Sám hối, nhờ thần lực mạnh của Tâm Chú sẽ giúp đẩy những nghiệp ác tích tụ trong thân tâm ra ngoài). Cho nên không mấy gì sợ hãi, tôi mở to miệng ra, câu trì Chú vẫn phát lớn đều trong đầu...Nó vẫn từ từ bò ra một cách tự tại, nó dài và nó nhót làm cho tôi chịu không được, không còn cầm cự được nữa, tôi ói ra một cái thiệt mạnh, nó văng ra xuống đất, tôi nhìn xuống thì ra là một con “luon”, tôi chưa kịp phản ứng gì, nó đã biến dạng thành ra con rắn hổ mang to lớn và dữ tợn. Sợ quá tôi quỳ xuống lạy nó xin tha mạng và nói lên những lời Sám hối, nếu như tôi có giết hại nó trong quá khứ. Nhưng khi tôi vừa ngước lên thì thấy cái mặt con rắn đó là cái mặt của tôi, trông thật ghê sợ. Không biết phải làm gì nữa (vì ngoài sự hiểu biết và học hỏi của tôi), tôi lúc đó sợ quá chỉ còn biết niệm QUÁN THẾ ÂM BỒ TÁT thật to và thật nhiều, trong tâm hứa là sẽ tu hành tinh tấn, xả bỏ sân hận, tham cầu và làm tất cả điều thiện để hồi hướng cho nó. Mâu nhiệm thay, ánh mắt nó không còn giận dữ nữa mà từ từ nó thun nhỏ, thun nhỏ lại rồi biến mất. Mô Phật, sợ quá...sợ quá !

Thưa Cô Bảo Đăng,

Con và chị bạn đều thắc mắc về sự thấy biết này. Xin Cô giảng giải cho chúng con được học hiểu thêm, để sau này như có ai tu tập mà gặp giống trường hợp trên, chúng con biết đối phó để khỏi mất chánh niệm. Chúng con

thành kính cảm ơn Cô.

Đáp :

Nam mô A-DI-ĐÀ PHẬT,

Lành thay cho sự mâu nhiệm của Chú Đại Bi và sự Sám Hối chí thành của 2 Vị.

Bảo-Đăng xin chúc mừng cho hai Vị đã TIN tưởng pháp môn mà mình đang tu tập từ bấy lâu nay. Đã tinh tấn trì Chú không lui sụt, nhất là đã bình tĩnh, sáng suốt áp dụng theo phương cách tu tập hằng ngày đã giải tỏa được “nghiệp lực” của chính bản thân. Thật vô cùng tán thán và chúc mừng cho hai Vị đã được thăng “cấp 2” rồi đấy.

Phải biết,

Không phải ai tụng kinh, trì Chú, niệm Phật cũng đều giải được nghiệp lực của mình hết đâu. Đầu thai lên cõi trần làm một phàm phu tất cả đều phải mang nhiều nghiệp quả hoặc “thiện” nhiều, hoặc “ác” nhiều, nặng nhẹ khác nhau. Phước báo cũng khác nhau, y báo, chánh báo cũng khác nhau. Chánh báo là mình và y báo là vật chất hiện có. Nói rộng ra là hoàn cảnh, môi trường xung quanh, y báo gần nhất là gia đình, hàng xóm và xã hội.

Chúng ta đang sống trong thời kỳ Pháp diệt và đấu tranh kiên cố. Vì thế Tâm tánh con người trở nên vô tình vô nghĩa, ác nhiều hơn thiện, nên chiêu cảm đến quả báo “ác” nhiều hơn là quả báo thiện.

Khi mới sanh ra đời bắt đầu từ 1 tuổi cho đến 18 tuổi, hưởng phước đức của cha mẹ, chưa tạo nghiệp mới. Có trẻ con vừa sanh ra đời đã phải trả nghiệp cũ (*mang theo quá nặng*) của những kiếp trước rồi (*như bệnh tật, đui mù, điếc, câm, ngọng, thân thể kém khuyết.vv...*), từ 18 cho tới 50 tuổi vừa trả nghiệp cũ vừa tạo nghiệp mới. Từ 50 cho tới 80 nghiệp cũ và nghiệp mới thay phiên nhau khảo đảo.

Hiện nay chúng sanh đang sống trong thế giới văn minh, càng tân tiến bao nhiêu, vật chất càng cao bao nhiêu, thì càng mất đi cái “nhân tình” (*tình người*). Họ đạt được cái “THÁNH TÀI” rất cao (*giới trẻ em học hành “quá giỏi”, “quá thông minh”, ăn nói “quá khôn ngoan”, lời lẽ “quá đỉnh đạt”, có đôi khi “quá hỗn láo” với những bậc tiền bối. Nên đã đi “quá bốn phận” của một đứa trẻ*). Khi lớn lên học thành tài, họ có địa vị cao ngoài xã hội, có danh lớn trong nước, được chức quan to trong quân đội, nhà cao, cửa rộng, xe sang, tiền bạc dư thừa.vv... Nhưng họ lại không có cái “THÁNH ĐẠO” (*nghĩa là không có lòng “từ bi”, không có tâm “tùy hỷ”, không biết “hiếu lễ” cha mẹ, không kính người già, không thương người nghèo khó, không biết Bố-thí, không biết cúng dường, không biết giúp đỡ cho người hoạn nạn, không biết dùng những danh từ ngọt ngào, dịu dàng, ôn hòa để nói chuyện hoặc trả lời khi cha mẹ, ông bà, cô bác muốn hỏi một điều gì*).

Bảo Đăng xin đưa ra một câu chuyện như sau :

Gần đây nhất, Bảo Đăng đi chợ tàu để mua thức ăn, thì gặp một gia đình Phật tử thân quen. Vì lâu ngày không gặp nên hai bên chào hỏi, chuyện trò vui vẻ. Họ có hai đứa con một trai một gái. Cha mẹ bảo chúng : - Sao thấy Cô Bảo Đăng mà không chào vậy ?

Hai tay chúng đang bận text (*nhắn tin*) hoặc đang chơi game, nên không có thể ngó lên hay cúi đầu chào mà chỉ nói 2 chữ “chào Cô”. Bảo Đăng cười vui vẻ hỏi cháu đang làm gì vậy ? Chúng đồng trả lời như người máy, hai tay và mắt không rời điện thoại : *Đánh máy*

Cho bạn à ? Dạ

Năm nay cháu bao nhiêu tuổi ? 10 tuổi

Còn cháu gái thì bao nhiêu ? 8 tuổi

Hè này các cháu không có đi đâu chơi à ? Không

Không đi chơi banh với các bạn à ? Đang chơi

Bảo Đăng hỏi tiếp, trong máy này có cần phải dùng lời để nói chuyện không. Chúng chỉ lắc đầu rồi

chỉ ngón tay vào máy (*ý nói là chỉ cần đánh máy thôi*).

Ngày xưa con nít ở lứa tuổi này rất vô tư; thường chạy giỡn, chơi đùa, lăng xăng hỏi mẹ cái này làm thế nào, cái kia làm sao cho đúng.v.v.....biết giận, biết buồn, biết làm trò cho ông bà cười vui, ngồi quây quần bên ông bà, cha mẹ đọc truyện xưa, hoặc nghe và học hỏi những kinh nghiệm của cha mẹ, trao dồi kiến thức sâu rộng của những bậc tiền bối. Mỗi khi có lỗi lầm chỉ đều biết nói lên những lời xin lỗi, biết suy tư, biết tìm những lời hay, ý đẹp để nói cho vừa lòng nhau, biết dùng những lời êm ái, ngọt ngào, chan chứa đầy tình yêu thương. Những lời Pháp của Phật nói ra có khả năng cứu độ vô số chúng sanh thoát khỏi ba cõi, sáu đường, thành Phật thành Tổ. Những lời Sám hối chí thành có thể giải tỏa hết mọi hận thù, oán kết từ vô thủy kiếp. Những lời nguyện cầu chân thật xuất phát tận đáy lòng của con cháu cứu độ được Cửu Huyền Thất Tổ thoát khỏi ba ác đạo và được siêu sanh Tịnh độ.

Kể nữa là con cháu thời nay chỉ tin khoa học, không TIN sự linh-thiên của Phật, Bồ Tát, Thần Thánh (*khi thấy cha mẹ hoặc ai tu trì Chú, niệm Phật, lạy Phật, tụng kinh thì chửi mắng, trề nhún, cấm cản*).

Giới trẻ ngày nay không thể thiếu những máy tính bằng iPad, máy tính Macbook, những chiếc điện thoại iPhone, máy nghe nhạc iPod được. Chúng suốt ngày ôm điện thoại chơi games, chat với bạn bè... Suốt ngày thân xác ngồi ỳ một chỗ, còn não thì ngủ....ngủ ngày đêm, không còn biết nói cười như giới trẻ vô tư của ngày xưa nữa. Cha mẹ hỏi việc gì thì miễn cưỡng trả lời không quá 2 chữ, mà mắt vẫn không rời điện thoại. Con cháu ngày càng xa cách cha mẹ, ông bà. Chúng cũng không chú ý đến sự buồn lo của cha mẹ, không phải chỉ có trẻ em thôi đâu, mà ngay cả những người lớn tuổi, làm cha mẹ, cô bác cũng giống như thế. Ngày ngày sống trong thế giới đắm mê của riêng mình. Mẹ thì ôm điện thoại nói chuyện thị phi (*vì không biết đánh máy để gọi đi*), cha đi làm về thì ôm TV chơi game, tiếng súng bắn phát ra ầm ầm từ TV...con cháu vào phòng đóng cửa miết, không thấy mặt mũi đâu cả, ai cũng có thế giới riêng nên rất dễ dàng chiều cảm đến phần âm (*người chết*).

Tóm lại,

Quý vị nghĩ sao về tương lai của giới trẻ sau này ?

Ngay cả trong giới người lớn cũng bị truyền nhiễm vô cùng trầm trọng. Vì thế con người sau này cầm hết, không còn dùng MIỆNG để nói chuyện nữa, chỉ cần mấy ngón tay gõ vào những chữ, những con số trên iPad, iPhone để gọi tin nhắn mà thôi. Hiện giờ còn đánh máy dài dòng, đánh ra từng chữ một, sau này chỉ cần gõ vào một cái hình là đã nói hết ý tưởng rồi. Thí dụ như muốn xin cha mẹ mua cho chiếc xe mới, chỉ cần gõ vào cái hình có chiếc xe mới đó thôi rồi gọi đi. Cha mẹ nhận cái hình thì biết con mình muốn mua chiếc xe này. Thiện tai...

Bắt đầu từ đó sự bén nhạy của bộ não sẽ không còn hoạt động tốt nữa. Bộ não của loài người đều sẽ bị “tê liệt” hết. Nếu lỡ có gặp những trường hợp cần phải dùng trí não thì sẽ bị đơ đơ ra, ngơ ngơ như kẻ bị bệnh hệ thần kinh, ú ớ không thốt ra được một câu nói nào hết. Vì bộ não này chỉ biết TEXT (*gõ vào máy mà thôi*), chứ không còn bén nhạy, sáng trí để phát ra được lời nói.

Vì khi muốn phát ra một lời nói, hay một câu nói, bộ não phải bén nhạy, cái ý hiện ra trong đầu thì tức khắc mở miệng nói. Một lời nói hay một câu nói đã bộc lộ ra hết những sự yêu thương, giận tức trong lời nói đó. Dùng lời nói để giao tiếp hằng ngày, tạo mối thâm tình, dùng lời nói để thuyết giảng, dạy học, tụng kinh, trì Chú, niệm Phật...với những ý tưởng cao siêu, sáng trí diễn đạt đến mức tối đa của bộ não, có ích cho nhân loại và mang trọn hết tình người.

Con người ngày nay tuy mang xác của loài người thiệt, nhưng lại không có “tình người”. Vài chục năm sau sẽ còn tệ hại hơn như thế nào ?

Cho nên cuộc sống ngày càng gặp khó khăn. Trên sự khổ sầu, ai oán, bệnh tật khắp nơi, ma nạn dấy

đây. Thánh, Người, Thú và ma quỷ sống chung, gần gũi ngày đêm với nhau, chỗ nào cũng có họ. Tùy nơi cái Tâm chánh hoặc bất chánh mà họ đi theo dựa nhập để đưa đường dẫn lối cho loài người.

Người không có học giáo lý nhà Phật thì không biết, không hiểu tại sao tôi luôn gặp nạn khổ, bị ma quỷ dựa nhập, bị khủng điên, gia đình tan nát, chia lìa, bệnh tật, bị người ếm hại, cướp giật, bị chồng bỏ hoặc đánh đập, có con bất hiếu, bỏ rơi cha mẹ, chửi mắng.vv...nên sanh tâm buồn tủi, sân hận, ganh ty, đố kỵ. Dần dần cái tâm xấu ác đó tích tụ lâu ngày đã chuyển thành ra “tâm độc” như rắn rết vậy.

- Con rắn này không phải do nghiệp cũ tạo thành, cũng không phải vong rắn bên ngoài dựa nhập vào, mà nó xuất phát từ nơi tâm hiện có. Do chị thường ngày hay buồn tủi, sân giận, đố kỵ, ganh ty, nên tạo ra “độc tố” (hợp với độc tố của loài rắn, rít, bọ cạp). Nhưng nhờ chị ấy nhất tâm trì Chú, niệm Dược Sư và giải oan kết mới ý thức và nhận diện được, nên sửa đổi và tu tập, chí thành sám hối cho những lỗi lầm do thân, khẩu, ý của mình, chừa bỏ những tánh hư tật xấu, chuyển hóa thân tâm. Ngay trong hiện tại lẫn tương lai, nguyện không tái phạm và làm lại các lỗi lầm xưa. Cho nên mới giải được cái tâm độc của chị. Hiện nay có mấy ai làm được như chị ?

Không có 1 thứ thuốc gì có thể hoá giải được cả, mà chính mình phải tự thay đổi thì con rắn (do những tâm độc kết thành) đó từ từ sẽ biến mất. Bằng ngược lại, khi có lỗi lầm, nếu mình không nhận diện, không chịu sám hối cho tình chuyên, thì nghiệp hiện tại chắc chắn sẽ dẫn dắt, chi phối và chế ngự chúng ta. Dù là phàm phu hay bậc Thánh nhân đi nữa, cũng không thể nào thoát khỏi những nghiệp bất thiện mà ta đã tạo và đang tạo. Phải biết, những điều bất thiện và lỗi lầm đều do thân, khẩu, ý tạo tác có liên quan đến nghiệp nhân trong quá khứ, hiện tại và tương lai như bóng với hình vậy.

Có khi ta nghĩ rằng, những điều lỗi xấu nhỏ do thân, khẩu, ý tạo tác, nó không có khả năng kết thành nghiệp, sẽ không cản trở mình. Nhưng từ cái nghiệp nhỏ xú, nhỏ xú tích tụ trong nhiều ngày, nhiều tháng, nhiều năm, nhiều kiếp, chúng dần dần kết thành một khối lớn, sẽ gây trở ngại cho cuộc sống không ít. Phật có dạy rằng :

**“Chớ khinh điều ÁC nhỏ,
Cho rằng “chưa đến mình”.
Như nước nhỏ từng giọt,
Rồi bình cũng đầy tràn.
Người ngu chứa đầy ác,
Do chất chứa dần dần.
“Nếu mình làm điều ác,
Chớ tiếp tục làm thêm.
Chớ ước muốn điều ác,
Chứa ác, tất chịu khổ.
“Mình làm các điều ác,
Quả báo ác chưa tới.
Nhờ làm các điều thiện,
Sẽ tan biến dần dần.**

Đúng vậy, khi chúng ta học, hiểu, thực hành và áp dụng những lời Phật dạy vào trong đời sống hằng ngày, nên quán xét cẩn thận các hành động từ thân, khẩu, ý và tâm, tánh của chúng ta trong từng giây phút, từng lời nói. Dù là làm một việc “thiện” nhỏ xú, không đáng để ghi lòng, nhưng nó tích tụ lâu ngày sẽ thành lớn, giống như một hạt bụi nhỏ xú, tích tụ lâu ngày sẽ thành viên sỏi nhỏ, rồi thành một tảng đá lớn. Tăng thêm phần “Phước lộc” và phần “Âm đức” của mình. Phật dạy thêm rằng :

“ Chớ khinh điều THIÊN nhỏ,
Cho rằng “chưa đến mình”.
Như nước nhỏ từng giọt,
Rồi bình cũng đầy tràn.
Người trí chứa đầy “thiện”,
Do chất chứa dần dần.
“Nếu mình làm điều thiện,
Nên tiếp tục làm thêm.
Hãy ước muốn điều thiện,
Chứa thiện, được an lạc.
“Mình làm các điều thiện,
Quả báo thiện chưa tới.
Việc ÁC tạo lâu nay,
Sẽ tan mất dần dần.

Cho nên, phải luôn nhớ câu :

-Việc thiện thì làm, việc ác không làm, lời lành thì nói, lời ác không nói.

Tóm lại,

Trong quá khứ chúng ta đã gây tạo quá nhiều nghiệp ác. Nên kiếp này mới đầu thai lại làm người để trả nghiệp cũ. Đồng thời, cũng tác tạo thêm nhiều nghiệp mới nữa, cho nên ta phải gánh chịu nhiều điều khổ nạn. Phải chịu nhẫn, phải chịu nhục, chịu khổ để vượt qua mọi hoàn cảnh để trả chút đỉnh cái nghiệp ác của mình. Có nghĩa là mình phải chịu đau khổ, chịu hành hạ xác thân, đồng thời cũng quyết tâm tu tập để vượt qua những chông gai, khảo đảo khi nghiệp kéo đến. Cái nghiệp này không những trong người mình mà còn có trong cuộc sống, khi mình phải đối mặt với công ăn việc làm, với môi trường xã hội và những người xung quanh như : bố mẹ, vợ chồng, anh chị em, con cái, họ hàng, đồng nghiệp và những bạn bè thân, sơ, hễ vượt qua được rồi thì sẽ hái được quả ngọt.vv....

Từ đó cho ta thấy cái nghiệp nó không chọn lựa riêng ai. Tất cả nghiệp lớn, nhỏ, nặng nhẹ, nghiệp cũ, nghiệp mới đều do mình tự tạo tác hết. Hễ nhất tâm trì Chú, niệm Phật, chí thành sám hối và ngưng tạo thêm nghiệp mới, thì từ từ các nghiệp cũ sẽ tiêu trừ. Âm siêu Dương thối, khi lâm chung sẽ được ĐỐI NGHIỆP VẮNG SANH (nghĩa là nghiệp cũ còn sót lại bao nhiêu mang hết về Cực lạc được)

HỎI: *Thưa Cô, con Pd.T.H hiện cư ngụ tại FL.*

Năm rồi con mới mua được một căn nhà với giá ngoại lệ (nghĩa là thấp hơn giá thị trường hiện nay, mà không ai mua được), vợ chồng con rất là ưng ý. Nhưng sau khi dọn về ở không lâu vợ chồng gây gổ nhau hoài, mẹ chồng nàng dâu bất hòa, mẹ con sanh tâm giận tức khóc hoài, nên thường phát bệnh. Chuyện này vừa mới yên thì chuyện khác kéo đến khảo đảo. Không khí trong nhà rất nặng nề, im lìm không ai nói chuyện với ai cả, mỗi bữa cơm người ăn trước, kẻ ăn sau, thật là buồn mà không biết làm sao nữa ? Đứa con trai của con được 7 tuổi, nó thường thấy có nhiều bóng nam, nữ đi qua lại trong nhà bếp, trong phòng ngủ, tủ áo quần, nhà tắm.vv....có khi họ tụ họp rất đông, họ tụ tại giống như nhà của họ vậy.

Xin cô từ bi chỉ dạy cho chúng con biết phải làm cách nào để cứu giải ? con phải trì chú gì, đọc kinh gì ? Chúng con đã mở máy niệm Phật của các Thầy tụng niệm cũng không bớt chút nào cả !

ĐÁP:

Phải biết, cái nhà và mảnh đất mình đang ở nó cũng liên quan với NGHIỆP QUẢ của mình nữa

(nghiệp thiện hoặc nghiệp ác mà xui khiến cho đến chỗ này, để mua cho được căn nhà này). Có khi mua được rẻ, có khi nhà đẹp thích quá với giá nào cũng mua cho bằng được. Tại sao căn nhà kia rộng rãi hơn, rẻ hơn sao không chịu mua ? mảnh đất kia thanh thoát hơn sao không thích ? Vùng này không được tốt lắm, mua chi vậy.vv...Vì mảnh đất này là của mình trong quá khứ, đã sống và chết ở đây hoặc chém giết người, hoặc làm bùa, nuôi ngải, hoặc tra tấn hay chôn sống người. Hoặc là một ngôi chùa tu hành chân chánh trước kia. Không phải chỉ có một người mà có nhiều người đồng thắc mắc rằng:

Sau khi mua nhà mới dọn về ở rồi, gia đình trở nên bất hòa, vợ chồng gây gỗ, sân hận, bệnh tật nổi lên không ngừng, ma quỷ đầy nhà khảo đảo không yên. Có khi con cái đang lành mạnh tự nhiên mắc bị khủng điên, la hét, nói cười lảm nhảm, phải bỏ học, bỏ việc làm, bỏ gia đình, bỏ con cái. Không ai biết tại sao ?

Trong mỗi con người đều có biệt nghiệp và cộng nghiệp. Biệt nghiệp là những gì của riêng mình gây tạo ra. Sống chung với chồng con, cha mẹ trong một mái nhà sống hòa đồng là cộng nghiệp.

Để giúp tỏa sáng sự thắc mắc này, Bảo Đăng xin ghi lại một vài câu chuyện thật đã xảy ra như sau : Một Phật tử Pd. DT đến đạo tràng tu tập có kể lại rằng :

Cách đây gần 2 năm, vợ chồng em đã kiếm và xem rất nhiều nhà, sau cùng mua được căn nhà này, vừa đủ để vợ chồng và 2 con ở. Nghe chủ cũ kể lại rằng :

- **Có rất nhiều người đến xem rất thích, hứa mua nhưng rốt cuộc họ đi luôn. Không biết tại sao ?**

Khi dọn về ở không bao lâu vợ chồng em xem nhau như huynh đệ. Tình vợ chồng ngày càng xa cách, đôi khi còn bất hòa, gây gỗ mỗi ngày nữa. Riêng cá nhân em về ở nhà này bị bệnh đau nhức khắp người, giống như ai cầm búa đập vô đầu, vô chân, vô vai, nhiều khi đang đi tự nhiên té nhào như có ai xô vậy. Em buồn lắm, nên tìm đến Phật pháp để tu tập. May mắn em gặp được quyển kinh Sám Hối Diệt Tội của chùa Pháp Hoa, nên đã liên lạc được với Cô. Từ đó được cô tận tình chỉ dạy phương cách trì Chú, Sám hối và niệm Phật, niệm Bồ-Tát. Mỗi khi vào khoá tu là em thấy có rất nhiều bóng đen bao vây em. Sợ quá em nhắm mắt trì Chú lớn tiếng không biết đến bao lâu...mở mắt ra không còn thấy gì hết, mồ hôi đổ ướt cả áo. Em xin CD trì Chú của Cô đem về mở lớn trong nhà, đắp mền tỳ lô ngủ, mặc áo chú.vv....thì yên được một vài tháng, sau đó lại thấy họ y như trước.

Cô đã dạy em rằng :

- **Nên sám hối với họ, chắc là nghiệp quả của em đấy ! Nhờ có mở bằng trì Chú, đắp mền Tỳ lô ngủ, mặc áo chú, hằng ngày có tu hành, có trì Chú, có niệm Phật, có Sám hối nên mới không bị chúng đánh đập, hành hạ thân xác đó. Cứ tiếp tục giữ khóa tu y như thế thêm một thời gian nữa xem sao.**

Vì thế mà hằng ngày em y theo lời Cô chỉ dạy, Sám hối diệt tội, trì Chú Đại-Bì, chú Hộ thân và chú Dược Sư, giải oan kết, niệm Phật, niệm Dược Sư, niệm QÁ Bồ Tát, niệm Địa Tạng Bồ Tát được một thời gian thì yên ổn.

Một đêm nọ, như thông lệ sau cơm tối em lên phòng thờ tu, trì chú hộ thân. Chắc có lẽ trong khi trì chú em được nhất tâm, thì bỗng nhiên thấy được một cảnh quá hãi hùng đã làm cho em phải kinh sợ hơn bao giờ hết. Dưới sàn nhà ngay chỗ em ngồi tu đi sâu xuống lòng đất có vô số thân người nằm chồng chất lên nhau trong một cái hố sâu. Hình như họ bị chặt đầu, chặt chân tay, bị thương tích nhiều không thể tả xiết.

Khiếp quá em quay lưng định chạy về, họ kêu la đòi mạng, nói rằng chúng tôi chờ đã lâu lắm rồi, nay ông mới trở về trả thân mạng, họ lê lét rượt theo em, sợ quá em thấy phía trên đám người chết đó có một cầu thang đi lên, em mới chạy lên cầu thang đó, thì thấy một cảnh khác. Có lính gác, ngăn ra nhiều phòng làm việc nữa, có phòng đông người lắm hình như đang hội họp gì đó, kẻ qua người lại trên tay ôm những xấp giấy, giống như một tổng tư lệnh vẫn còn đang hoạt động. Không biết em là ai, mà thấy họ cúi đầu chào em, không hiểu sao em cứ bước đều đến trước một cửa phòng, đưa tay ra mở cửa rồi bước vào thì nghe tiếng con em gọi.

Em mới gọi điện cho Cô, nhờ cô giải thích giùm. Có phải chỗ này là trụ sở của em làm việc kiếp xưa không?

Có phải em đã giết họ không? Giờ em phải làm gì để cứu giải nghiệp này. Em sợ lắm, nhưng cũng thật mừng lắm, vì nhờ gặp được Cô chỉ dạy tu tập theo chánh pháp và ấn chú của Phật, nên mới thấy được nghiệp quả của mình đã gây tạo trong quá khứ. Thật là kinh sợ !

Giờ em thấy bất cứ ai mà bị lục đục trong gia đình, vợ chồng bất hòa, bệnh tật liên miên, khủng hoảng, điên điên thì biết là tại sao rồi ! có người TIN, có người vẫn không chịu tin. Em nhớ cô hay nói :

Ma đưa lối, quỷ dẫn đường, xăm xăm tìm chốn đoạn trường mà đi (theo nghiệp)

Thật không sai, người đời ngày nay đều bị MA LỰC dẫn đường, bị SỨC NGHIỆP lôi cuốn đi hết cả.

Sau khi được Cô chỉ dạy, em tu và Sám hồi mỗi ngày 2 lần, trì chú Diệt tội, chú Dược-Sư, đọc phần giải kết vào bình nước to và đốt một lá chú (cô gởi cho) bỏ vào nước. Niệm Phật, Quán Âm Bồ Tát và Địa Tạng Bồ Tát thật nhiều cầu xin Ngài cứu độ cho họ được siêu thoát. Đồng thời em cũng phát tâm in Kinh để hồi hướng cho họ nữa. Cô dạy em :

- Sau khi trì hết tất cả chú vào nước, lấy nước chú đó rải khắp nhà, khắp phòng, vừa rải vừa trì Chú không ngừng. Quán tưởng nước Chú đó đổ xuống đất rồi, nước chú sẽ chảy xuống tận lòng đất, chảy trên xác của những người đang nằm chồng chất, vừa đổ vừa trì chú Diệt tội và đọc phần “giải oan kết”. Nước Chú đổ từ từ cho đến khi nào cảm thấy ngập hết xác người đó thì mới ngưng. Ngồi xuống hai tay kết Ấn trì Chú Quang Minh giúp cho tâm thần họ được minh sáng. Kế đến Quy-y Tam bảo cho họ, đặt cho Pháp danh...xong rồi quỳ lên chắp tay thành tâm mà nói lên những lời Sám hồi, xin họ tha thứ rồi chí thành phát nguyện sẽ tu hành chân chánh, hộ trì chánh pháp, làm tất cả điều thiện, in Kinh, cúng dường, bố thí, xả bỏ tâm sân tức, tâm tham cầu, tâm thị phi. Sám hồi, niệm Phật hồi hướng cho Họ được thác sanh vào cõi lành, phước thọ đầy đủ, rồi lạy họ 3 lạy xin tha thứ tội.

Em đã thi hành hết những gì Cô đã chỉ dạy, nhưng không thấy động tịnh gì cả, làm cho em lo lắng không biết mình làm có hiệu quả hay không nữa.

Cô bảo rằng:

- Chắc em chưa đủ TÂM LỰC, THẦN LỰC và chưa THÀNH TÂM đó, làm một lần nữa đi. Lần này nên mặc y Tỳ Lô, đầu đội khăn Tỳ Lô, bên trong mặc áo Tỳ-Lô nữa, miệng nên ngậm một lá chú nhỏ. Trì chú suốt 2 tiếng đồng hồ, sám hồi, rồi quán tưởng làm y như trước xem sao. Nếu em quyết tâm muốn cứu họ, thì phải dốc hết tâm thành thì mới cảm ứng được. Chúc em đạt được kết quả tốt.

Sau khi được chỉ dạy thêm, em nhất quyết và dốc hết tâm thành làm y như cô chỉ dạy. Em hứa với lòng là sẽ không phụ lòng từ bi của Cô.

2 ngày sau, em gởi tiền In Kinh Địa Tạng, kinh Dược Sư, Kinh Sám Hồi Thập Nhị Danh. Em đem 2 con gỏi qua nhà bà nội, vợ chồng em bắt đầu liên. Sau hai tiếng trì Chú, Sám hồi Thập Nhị Danh Như lai xong, em đổ nước Chú xuống đất, nhất tâm quán tưởng thật kỹ. Em thấy tất cả vong đồng đứng dậy bước ra khỏi cái hố u tối đó, họ chen lấn nhau dành đứng trước để được nhận nước Chú nhiều hơn, em liền rải nước Chú và quy y cho họ, một lần nữa em thành tâm chân thật sám hồi với họ xin được tha mạng.

Em nhận thấy quần áo của họ rách nát, có vong chỉ còn cái cổ áo, có vong trần truồng. Vì đã được Cô chỉ dạy trước rồi, nên em kêu chồng đem mâm quần áo, giày dép em đã mua sắm trước đó (quần tây áo sơ mi trắng, giày thể thao hiệu Nike cho nam, quần màu xanh, áo có bông xanh và dép màu xanh cho nữ) đốt toàn đồ thiết cho họ. Em cứ liên tục trì Chú không ngừng khi nào thấy họ nhận đủ hết em mới ngưng và cũng chuẩn bị sẵn một mâm cơm chay thịnh soạn, em không quên cho họ một ly nước chú.

Em bắt ấn, trì Chú biến thực, biến thủy...thấy họ dành nhau ăn ngấu nghiến làm em cảm động mũi lòng, nước mắt chảy dài lúc nào không hay biết. Đạo lực của em lại quá kém, tội nhiều phước mỏng. Đức lại không có, sợ họ chẳng nhận đủ thức ăn, vì họ đông quá mà thức ăn đưa đến cho họ rất là ít. Em nhất tâm tiếp tục trì chú

biến thực biến thủy không ngừng... đến khi nào họ nhận đủ hết em mới ngưng.

Khi em chuyển sang niệm Phật, thì không thấy gì cả, họ vẫn đứng trơ trơ. Em kêu họ cùng chấp tay niệm QUÁN THẾ ÂM BỒ TÁT thì thấy có vong chấp tay niệm theo, rồi từ từ bay lên trời, nhưng họ đi rất chậm...số vong bay lên không có nhiều. Em nghĩ họ không đủ phước để được thác sanh lên cõi Trời, nên chuyển sang niệm Địa Tạng Bồ Tát. Thì lập tức vô số vong niệm theo và lần lượt biến mất... biến mất....còn lại khoảng vài chục vong ngồi ỳ ra đó, đơ đơ, ngo ngoát miệng không niệm theo được chữ nào cả. Không biết làm sao em mới la lớn lên, tại sao không chịu niệm Địa Tạng Bồ Tát, muốn bị đọa xuống âm phủ hả, em bắt chước cô BÐ trước kia. Rồi trì Chú quang minh xả vào đầu họ 3, 4 lần, rồi niệm lớn Địa Tạng Bồ Tát, lúc đó họ mới mở miệng niệm được 2 chữ Địa...Tạng...Địa...Tạng...như đứa trẻ mới tập nói vậy. Từ từ họ mờ dần rồi biến mất. Mô Phật.

Em thở ra cái phào, thấy thân tâm nhẹ hẳn, tuy có mệt nhưng mừng quá quên đi cái mệt. Có lẽ trong quá khứ lâu xa về trước em có gieo chút căn lành trong pháp môn Mật Tịnh này, nên kiếp này mới có duyên may được tu tập theo và được gặp Cô chỉ dạy đúng pháp, nên mới tự giải được nghiệp ác của mình, bằng không thì hậu quả của em sẽ ra sao?

Thưa Cô, thưa các huynh đệ,

Xin cô tha thứ cho em, vì vui quá em đã đem chuyện này kể cho một số bạn và thân nhân hiểu để giúp cho họ phát tâm tu tập theo. Nhưng kết quả không được bao nhiêu người hoan hỷ tin theo cả. Một số người “dốt đạo” (tuy có đi chùa, tụng kinh, niệm Phật nhưng dốt giáo lý. Tay lần chuỗi niệm Phật mà tâm tánh thì sân hận, tham cầu, háo danh, thị phi cái gì cũng có hết). Không TIN là thiệt có ác nghiệp khảo đảo như thế, họ còn nghĩ Phật không có linh, có người còn nói những lời phỉ báng Cô, làm cho em chán ngán, thật là đáng buồn !

Chồng em rầy nói :

- Những người không có duyên với Phật, không có tâm chân thật tu hành, thì mình không nên giao kết làm chi, chỉ chuốc lấy phiền não mà thôi. Mình lo nghiệp của mình, còn nghiệp của họ thì để họ tự trả !

Nam mô A-DI-ĐÀ PHẬT, con xin thành tâm sám hối trước Tam bảo xin tha thứ cho con, đã làm cho Cô con bị chỉ trích. Em xin sám hối với Cô.

Phật tử DT

Kết lại, Quý vị (có tâm đạo, có học giáo lý, có thực hành hạnh trì Chú, niệm Phật) nghĩ sao về các chuyện vừa kể ở trên ? Quý vị có tin không ???

Phải biết, mỗi chúng sanh đều tác tạo vô số nghiệp “thiện, ác” cho riêng mình từ vô thi kiếp. Chứ không phải chỉ có cô này mới có cái tâm tính xấu ác, sân hận mà tạo thành con rắn đầu. Tất cả chúng ta đây nếu không biết kiểm tâm, không biết sửa thân, khẩu, ý, thì tâm của chúng ta cũng sẽ biến thành nhiều con thú khác nhau, còn hung dữ hơn rắn, rít, bọ cạp, hổ, và còn biến thành nhiều loại quỷ, tinh nữa. Chứ đừng nghĩ rằng kiếp này ta làm người thì mãi mãi những kiếp sau cũng làm người ! mà bản thân mình phải tự tu, tự sửa, có trải qua sự thử thách, mới thấy được giá trị của nó.

Thứ hai,

Những nơi mình ở, mình làm việc, mở tiệm buôn bán, mở công ty, hàng xưởng để kinh doanh đều nằm trên những mảnh đất do “nghiệp quả” của mình xui khiến, và đều do SỨC NGHIỆP dẫn dắt hết cả. Thí dụ như mấy trăm năm về trước, mình làm phù thủy hoặc làm Tướng đã giết hại nhiều người trên mảnh đất này, hoặc chôn sống người, hoặc tra tấn, đánh đập cho tới chết, hồn những vong bị giết đó vì còn sân hận, muốn trả thù nên chưa được siêu thoát. Kiếp này do nghiệp quả giết người khi xưa chưa có giải, nên dẫn dắt mình đến nơi này mua căn nhà ở trên mảnh đất của mấy trăm năm về trước. Mà chính mình lại là chủ cũ ! dưới lòng đất vẫn còn vô số người cũng do mình giết hại khi xưa ! Hễ họ chết ở chỗ nào thì hồn sẽ ở chỗ đó. Khi nào giải tỏa ân oán xong, họ mới siêu được. (Xin tiếp kỳ sau)

CHẢ MẮM chay CHAY

- 1 hộp tàu hũ cứng (4 miếng) để ráo nước.
- 2 bó bún tàu (ngâm nước ấm cho mềm, vớt ra cắt ngắn).
- ½ cup nấm mèo (ngâm nước nóng, băm nhỏ)
- 2 cups crumbles burger chay
- 1 trái ớt chuông (cắt nhỏ)
- 1/3 cup Sundried Tomatoes (cắt nhỏ) chừa vài cái để trên mặt.
- 2m cafe muối
- 1m bột nấm nêr
- 2m ăn canh nước màu hoặc nước tương đen, tương ăn phở.
- 1 hủ chao cũ (lấy 1/3 nước chao)
- 3 cái trứng (lấy hết lòng đỏ, lòng trắng) bỏ vào chả.
- 3 trứng (chỉ lấy lòng trắng trộn vào chả) lòng đỏ để vào cái chén riêng để trong tủ lạnh. Khi nào hấp chả chín rồi sẽ phết lên trên mặt chả.
- Rau thơm, dưa chuột, cải napa, cà chua, hoặc những loại rau nào thích hơn.vv....

- Trộn hết vào trong một cái thau, bóp chao và tàu hũ cho nhuyễn. Đem hấp khoảng ½ tiếng, lấy dao nhọn xăm vào thấy không dính là được, phết lòng đỏ trứng trên mặt chả, đập nắp, hấp thêm 1 phút nữa là được.

PATÊ CHAY

- 1 hộp tàu hũ mềm (để ráo nước)
- 3 trái cà chua loại Roma (băm nhuyễn, bỏ hạt)
- 1 cup crumbles burger chay
- 1 cup nấm rơm trắng (xay nhuyễn)
- 2m ăn canh chao
- 2m ăn canh tom yum paste
- 2m ăn canh nước tương đặc (nước màu) thick sweet soy sauce.
- 2m ăn canh dầu hào chay
- 1m ăn canh bột nấm
- 1m cafe ớt bột (paprika)
- 1m ăn canh cà ri dầu ăn độ (hoặc Malaysian curry paste).
- 3m ăn canh Agave syrup và 2m ăn canh đường cát trắng
- 1 cây butter
- 9 cái trứng

- Bỏ bơ vào chảo, mở lửa vừa (med heat) cho tất cả vào chảo, đảo lên thường xuyên để tránh bị cháy. Khi sôi lên rồi, tắt lửa, bỏ vào đĩa sâu hoặc cho vào khuôn, để tủ lạnh.

CANH BẮP TÀU HỦ và SPINACH

- 4 trái bắp tươi (bào hoặc cắt mỏng, lấy hết bắp, trừ cán dao cạo sạch bắp)
- 2 bó cải spinach (rửa sạch, cắt ngắn) hoặc (1 bó măng tươi, 1 bó rau dền)
- 3 cups nước lèo chay và 3 cups nước bắp
- (4 cups nước bỏ củi bắp vô nồi nước đun lên, lấy 3 cups nước bắp)
- 1 cup nấm tươi hoặc nấm hộp (bỏ nước)
- 1 hộp tàu hũ mềm (cắt cục)
- 1m cafe muối (hoặc ½ muỗng cafe)
- 1m ăn canh đường (hoặc ½ muỗng ăn canh đường, nếu không củ)
- Ngò (cắt nhỏ)

- Cho nước bắp, nước lèo, nấm rơm, bắp đun lên, vớt bọt. Bắp mềm cho tàu hũ, rau, nấm nêm lại cho vừa khẩu vị, cho ngò.

